

การบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

Management of the System and Process of Student Assistance
in Schools Under the Chaiyaphum Primary Educational
Service Area Office 2

น่านฟ้า มงคล, วัชรภรณ์ เรืองสิทธิ์ และทรงเดช สอนใจ
Nanfa Mongkhol, Watcharaporn Ruangsit and Songdet Sonjai
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
Faculty of Education, Surindra Rajabhat University
Corresponding Author, E-mail: Ongkongnanfa@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 2) ศึกษาแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียน และ 3) ประเมินแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่รับผิดชอบงานระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน จำนวนทั้งสิ้น 312 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. แนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 มี 5 ด้าน จำนวน 30 แนวทาง ได้แก่ ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 5 แนวทาง ด้านการคัดกรองผู้เรียน จำนวน 5 แนวทาง ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา จำนวน 5 แนวทาง ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน จำนวน 5 แนวทาง ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนจำนวน 5 แนวทาง และด้านการส่งต่อผู้เรียน จำนวน 5 แนวทาง
3. ผลการประเมินแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียน พบว่า มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหาร, ระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน, สำนักงานเขตการศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

ได้รับบทความ: 8 พฤษภาคม 2568; แก้ไขบทความ: 27 พฤษภาคม 2568; ตอรับตีพิมพ์: 28 พฤษภาคม 2568

Received: May 8, 2025; Revised: May 27, 2025; Accepted: May 28, 2025

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the state of the administration of the system and the process of student assistance in schools under the Chaiyaphum primary educational service area office 2, 2) to study the approach of the administration of the system and the process of student assistance, and 3) to evaluate the approach of the administration of the system and the process of student assistance in schools. The samples included 312 school administrators and teachers who work as guidance counselors, selected by stratified random sampling using school size as the sampling unit. The data collection tools were a rating scale questionnaire and an interview form. The statistics used for data analysis included means, standard deviations, and content analysis.

The research result found that:

1. The overall and each aspect state of the administration system and student assistance process in schools under the Chaiyaphum primary educational service area office 2, is at a high level.

2. The guidelines for the administration system and Process of student assistance in schools have 6 areas and 30 guidelines; 1) Individual Knowledge, 5 guidelines, 2) Student Screening, 5 guidelines, 3) Student Promotion and Development, 5 guidelines, 4) Student Counseling, 5 guidelines, 5) Student Prevention and Assistance, 5 guidelines, and Student Transfer 5 guidelines.

3. The evaluation of the approaches to administering the system and processes of student assistance in schools indicated that both the overall appropriateness and feasibility were at the highest level.

Keywords: Management of the System, Process of Student Assistance in Schools, Chaiyaphum Primary Educational Service Area Office 2

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในหมวดที่ 1 มาตรา 6 ได้วางแนวทางการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการศึกษาและสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพตามธรรมชาติ มาตรา 22 ระบุว่าผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการศึกษาควรเน้นทั้งด้านความรู้ คุณธรรม และทักษะชีวิตอย่างสมดุล

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนไทยกำลังเผชิญกับปัญหา ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่อยู่ในภาวะเสี่ยง การแก้ไขปัญหานี้จึงต้องอาศัยระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ โดยอิงจากพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้สถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการแนะแนวให้คำปรึกษา และฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาจัดระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อดูแลพัฒนานักเรียนทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และทักษะชีวิตอย่างรอบด้าน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) แต่ในทางปฏิบัติ ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในหลายพื้นที่ยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนยังไม่เพียงพอ ตัวอย่าง เช่น เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ซึ่งดูแลโรงเรียนใน 5 อำเภอ พบว่าสถานศึกษา ยังไม่สามารถสื่อสารข้อมูลกับผู้ปกครองได้อย่างทั่วถึง ทำให้ขาดความเข้าใจในบทบาทการส่งเสริมพฤติกรรมบุตรหลาน รวมถึงชุมชนบางแห่งมีปัจจัยเสี่ยง เช่น แหล่งอบายมุขที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อนำไปพัฒนาแนวทางในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และยั่งยืน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณธรรม และอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือที่มีมาตรฐาน สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของชาติ และสามารถรับมือกับปัญหาเยาวชนในยุคปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2
3. เพื่อประเมินแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) ผู้วิจัยได้แบ่งระยะการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ

3.2 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1. ประชากร ได้แก่ สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 261 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของเครซีและมอร์แกน ที่ขนาดความคาดเคลื่อน (e) บวกลบ 5% (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 156 โรงเรียน กำหนดผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้บริหารโรงเรียนละ 1 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำนวน 1 คน รวม 312 คน

3. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อการสัมภาษณ์ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การศึกษาสภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียน ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งหมดเท่ากับ 0.98 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน ได้แก่ แบบประเมิน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผู้วิจัยได้ขอหนังสือความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จากนั้นได้นำแบบสอบถามเผยแพร่ผ่าน Google Form และ QR Code ให้กลุ่มตัวอย่างตอบกลับเมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้วจึงตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ในขั้นต้นได้แบบสอบถาม 155 ชุด ซึ่งยังไม่ครบตามเป้าหมาย จึงเก็บเพิ่มเติมอีก 289 ชุด รวมทั้งหมด 444 ชุด คิดเป็นร้อยละ 142 ของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด และนำข้อมูลที่สมบูรณ์เข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ต่อไป

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 1 มาคัดเลือกประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมในแต่ละด้าน เพื่อใช้สร้างแบบสัมภาษณ์หาแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้นำหนังสือความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน และนำ

ข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ตามประเด็นคำถามวิจัย แล้ววิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพื่อสังเคราะห์แนวทางที่เหมาะสมต่อไป

ระยะที่ 3 การประเมินแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากระยะที่ 2 มาสร้างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากนั้นเสนอแบบประเมินให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาและปรับปรุงให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน และคำนวณค่า IOC ได้เท่ากับ 1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยจึงจัดส่งแบบประเมินให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน และรวบรวมกลับด้วยตนเอง พร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อเพื่อประเมินแนวทางที่เหมาะสมและเป็นไปได้ตามบริบทของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลสภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียน และข้อมูลการประเมินแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียน และการวิเคราะห์เนื้อหาในการศึกษาแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถ สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

4.1 ศึกษาการศึกษาสภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 สรุปดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

สภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.38	0.45	มาก
2. ด้านการคัดกรองผู้เรียน	4.41	0.44	มาก
3. ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา	4.43	0.41	มาก
4. ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน	4.36	0.44	มาก
5. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน	4.39	0.40	มาก

6. ด้านการส่งต่อผู้เรียน	4.45	0.42	มาก
โดยรวม	4.40	0.43	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการส่งต่อผู้เรียน ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา ด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน

4.2 แนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ที่ได้จากการดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth-interview) สรุปได้เป็น 6 ด้าน 30 แนวทาง ได้แก่

**ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2
แนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน**

<p>1. ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประชุมและชี้แจง 2. จัดเวลาและอำนวยความสะดวก 3. ใช้เครื่องมือหลากหลาย 4. ประสานงานกับผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญ 5. การตรวจสอบและรายงานผล 	<p>2. ด้านการคัดกรองผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดกลุ่มนักเรียน 2. การวิเคราะห์ข้อมูล 3. การประสานงานกับแหล่งข้อมูลภายนอก 4. ติดตามผลการคัดกรอง 5. ประเมินและสรุปผล
<p>3. ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แต่งตั้งคณะกรรมการที่มีประสิทธิภาพ 2. จัดทำแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน 3. สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 4. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนา 5. ติดตามและให้คำแนะนำ 	<p>4. ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน 2. ฝึกอบรมทักษะอาชีพและชีวิต 3. บริการแนะแนวที่ครอบคลุม 4. ดูแลและติดตามอย่างเป็นระบบ 5. ประเมินและรายงานผลการดำเนินงาน
<p>5. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกอบรมทักษะให้กับบุคลากร 2. ปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับปัญหา 3. การให้คำปรึกษาแบบเป็นมิตร 4. ติดตามผลการดำเนินงาน 5. รายงานและปรับปรุง 	<p>6. ด้านการส่งต่อผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดประชุมและการอบรม 2. การสร้างแผนการปฏิบัติงาน 3. การสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครอง 4. การสร้างเครือข่ายภายนอก 5. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

4.3 การประเมินแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยรวม และรายด้าน

แนวทางการบริหารระบบและ กระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
1. ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.60	0.27	มากที่สุด
2. ด้านการคัดกรองผู้เรียน	4.56	0.32	มากที่สุด
3. ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา	4.56	0.25	มากที่สุด
4. ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน	4.58	0.24	มากที่สุด
5. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน	4.54	0.30	มากที่สุด
6. ด้านการส่งต่อผู้เรียน	4.62	0.35	มากที่สุด
โดยรวม	4.58	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า แนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการส่งต่อผู้เรียน ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน ด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยรวม และรายด้าน

แนวทางการบริหารระบบและ กระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เป็นไปได้
1. ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.60	0.30	มากที่สุด
2. ด้านการคัดกรองผู้เรียน	4.72	0.33	มากที่สุด
3. ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา	4.70	0.29	มากที่สุด
4. ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน	4.66	0.33	มากที่สุด
5. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน	4.68	0.32	มากที่สุด
6. ด้านการส่งต่อผู้เรียน	4.64	0.23	มากที่สุด
โดยรวม	4.67	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า แนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน ด้านการส่งต่อผู้เรียน และด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1 สภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 มีแนวทางที่เป็นระบบ ครอบคลุมทุกมิติของการช่วยเหลือนักเรียน ตั้งแต่การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองผู้เรียน การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา การให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน การส่งต่อผู้เรียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้รับการดูแลและพัฒนาอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวา ขุนชำนาญ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 พบว่า การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาวรินทร์ วิเชียรสวรรค์ (2565) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนเจดีย์หลวง-ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย พบว่า สภาพการดำเนินงานทางการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนเจดีย์หลวง-ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดด้าน

5.2 การศึกษาแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth-interview) ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

5.2.1 ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ควรมีแนวทางดำเนินการโดยเริ่มต้นจาก แนวทางที่ 1) การประชุมและชี้แจง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันระหว่างครูผู้ปกครอง และนักเรียน แนวทางที่ 2) จัดเวลาและอำนวยความสะดวก เช่น การเยี่ยมบ้านนักเรียนและการตรวจสอบสารเสพติด แนวทางที่ 3) ใช้เครื่องมือหลากหลาย ในการเก็บข้อมูลนักเรียน พร้อมทั้งต้องรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลให้ดี แนวทางที่ 4) ประสานงานกับผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญ จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านและสามารถ

วิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และสุดท้ายแนวทางที่ 5) การตรวจสอบและรายงานผล โรงเรียนควรกำกับดูแลและตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานนักเรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ อาริยา ก่อกุล (2564) กล่าวว่า การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อัจฉราภรณ์ ปรางโท (2561) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดแผนงานและปฏิทินการเยี่ยมบ้านนักเรียนจัดเตรียมเครื่องมือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง

5.2.2 ด้านการคัดกรองผู้เรียน ควรมีแนวทางดำเนินการโดยเริ่มต้นที่แนวทางที่ 1) การจัดกลุ่มนักเรียน ดำเนินการคัดกรองนักเรียนและแยกกลุ่มอย่างชัดเจน โดยแบ่งเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มมีปัญหา กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มพิเศษ ตามเกณฑ์กำหนด เพื่อให้การดูแลและการสนับสนุนต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรักษาความลับของข้อมูลนักเรียน จากนั้นดำเนินการตาม แนวทางที่ 2) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้เครื่องมือ เช่น ระเบียบวิธีและแบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) รวมทั้งข้อมูลจากครูและเพื่อนนักเรียน เพื่อทำการวิเคราะห์สถานการณ์ของนักเรียนในแต่ละกลุ่มอย่างละเอียดและถูกต้อง ด้านแนวทางที่ 3) การประสานงานกับแหล่งข้อมูลภายนอก แนวทางที่ 4) ติดตามผลการคัดกรอง เพื่อประเมินสถานการณ์หลังการคัดกรอง และในแนวทางที่ 5) ประเมินและสรุปผล เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น โดยนำข้อมูลเหล่านี้มาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการคัดกรองให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธชัย กันตี (2566) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารคุณภาพเพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเวียงพาน พบว่า แนวพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเวียงพานด้านการคัดกรองผู้เรียน ผู้บริหารได้กำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนโดยเกณฑ์การคัดกรอง ได้แก่ 4 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ ตามเกณฑ์ของโรงเรียน เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.2.3 ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา ควรมีแนวทางดำเนินการโดยเริ่มจากแนวทางที่ 1) แต่งตั้งคณะกรรมการที่มีประสิทธิภาพ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน พร้อมทั้งกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจน แนวทางที่ 2) จัดทำแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน แนวทางที่ 3) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แนวทางที่ 4) จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนา เช่น โครงการหรือกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง และสิ้นสุดที่แนวทางที่ 5) ติดตามและให้คำแนะนำ มีระบบติดตามผลการพัฒนาของผู้เรียน และให้คำแนะนำในการปรับปรุงข้อบกพร่องหรือพฤติกรรมที่ไม่

เหมาะสม เพื่อช่วยนักเรียนเติบโตและพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาวุฒิ เนียมรินทร์ (2565) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยงด้วยกิจกรรมพ่อครูแม่ครูของโรงเรียนกรุงหยันวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พบว่า โรงเรียนมีแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยผ่านการจัดกิจกรรม 9 กิจกรรม ได้แก่ (1) กิจกรรมรับลูกเข้าครอบครัวมอบตัว เป็นลูกพ่อครูแม่ครู (2) กิจกรรม MOU สัญญาใจ (3) กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม นักเรียน (4) กิจกรรมเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา (5) กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน (6) กิจกรรมสานสัมพันธ์ครอบครัว (7) กิจกรรมดาวประดับฟ้า (8) กิจกรรมรู้เขา รู้เรา และ (9) กิจกรรมมาลาบูชาคุณ

5.2.4 ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน ควรมีแนวทางดำเนินการโดย เริ่มจาก แนวทางที่ 1) จัดทำแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน แนวทางที่ 2) ฝึกอบรมทักษะอาชีพ และชีวิต แนวทางที่ 3) บริการแนะแนวที่ครอบคลุม ทั้งเรื่องการศึกษา อาชีพ และทักษะชีวิต เพื่อสนับสนุนการพัฒนานักเรียนอย่างรอบด้าน ทางด้านแนวทางที่ 4) ดูแลและติดตามอย่างเป็นระบบ สุดท้ายคือแนวทางที่ 5) ประเมินและรายงานผลการดำเนินงาน และรายงานผล เหล่านั้นต่อผู้ปกครองและชุมชนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและได้รับ ข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติม สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีญา ก่อกุล (2564) ได้ศึกษา แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประจำ สังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ ในจังหวัดลพบุรี พบว่า การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โรงเรียน ตรวจสอบแผนการสอนเฉพาะบุคคลของนักเรียนให้สอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล และนิเทศติดตามอย่างสม่ำเสมอ

5.2.5 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน ควรมีแนวทางดำเนินการ โดยเริ่มจากแนวทางที่ 1) ฝึกอบรมทักษะให้กับบุคลากร แนวทางที่ 2) ปรับกลยุทธ์ให้ สอดคล้องกับปัญหา แนวทางที่ 3) การให้คำปรึกษาแบบเป็นมิตร ครูที่ปรึกษาควรมีท่าที่เป็น มิตรในการให้คำปรึกษา แนวทางที่ 4) ติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อประเมินความก้าวหน้า และปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ตามความเหมาะสม และสุดท้ายแนวทางที่ 5) รายงานและปรับปรุง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และควรนำข้อควรปรับปรุงหรืออุปสรรคในการดำเนินงานมาทบทวน เพื่อแก้ไขและพัฒนางานบริการให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญา สิตะพงษ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ครูควรรู้ปัญหาของนักเรียนและครอบครัวเพื่อให้ความ ช่วยเหลือ และประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วุฒิพงษ์ พันทิวา (2563) ได้ศึกษาเรื่องสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ควรดำเนินการโดยสร้างความร่วมมือจากบุคลากรและทุกคนที่เกี่ยวข้อง

5.2.6 ด้านการส่งต่อผู้เรียน ควรมีแนวทางดำเนินการโดยเริ่มจากแนวทางที่ 1. การจัดประชุมและการอบรม เพื่อให้ครูและบุคลากรมีความเข้าใจร่วมกันในการส่งต่อผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางที่ 2. การสร้างแผนการปฏิบัติงาน จะช่วยให้การส่งต่อนักเรียนเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด และสามารถติดตามผลได้ แนวทางที่ 3. การสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครอง แนวทางที่ 4. การสร้างเครือข่ายภายนอก จะช่วยให้การส่งต่อนักเรียนมีระบบและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สุดท้ายคือแนวทางที่ 5. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การจัดทำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนอย่างถูกต้อง จะช่วยให้การตัดสินใจในการส่งต่อนักเรียนมีความแม่นยำและสะดวกสบายยิ่งขึ้น โดยต้องมีการบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริยา ก่อกุล (2564) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประจำ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในจังหวัดลพบุรี พบว่า การส่งต่อนักเรียน โรงเรียนควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการหาแนวทางที่เหมาะสม

5.3 ผลการประเมินแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนพบว่า โดยรวมมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนวผู้เรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน ผ่านการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ โดยเสนอแนะแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีระบบที่เป็นมาตรฐาน สามารถดำเนินการได้จริง และส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนในทุกด้าน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้รับการดูแลและเติบโตอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาวุฒิ เนียมรินทร์ (2565) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้วยกิจกรรมพ่อครูแม่ครูของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครศรีธรรมราช พบว่า ผลการนำเสนอแนวทางการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้วยกิจกรรมพ่อครูแม่ครูของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครศรีธรรมราช มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในแนวทางการกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนทั้ง 5 ด้าน และสามารถนำไปปรับใช้ในบริบทของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 หน่วยงานต้นสังกัดหรือสถานศึกษา ควรบรรจุแนวทางการช่วยเหลือผู้เรียนทั้ง 30 แนวทางไว้ในแผนพัฒนาการจัดการศึกษา และกำหนดกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม พร้อมมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

3. ผลการประเมินแนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ควรมีระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแนวทางที่นำไปใช้ พร้อมเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรสะท้อนความคิดเห็น เพื่อใช้ปรับปรุงและพัฒนาแนวทางให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียนต่อไป

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดอื่น และในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนตามบริบทและภูมิศาสตร์ของสถานศึกษา

3. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

แนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 สรุปได้เป็น 6 ด้าน 30 แนวทาง ดังแผนภูมิดังนี้

แนวทางการบริหารระบบและกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

พันธชัย กันต์. (2566). แนวทางการบริหารคุณภาพเพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเวียงพาน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ธนาวุฒิ เนียมรินทร์. (2565). แนวทางการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้วยกิจกรรมพ่อครูแม่ครูของโรงเรียนกรุงหยันวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต

- สาขาวิชาพุทธบริหารการการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ประภารินทร์ วิเชียรสรณ์. (2565). *แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนเจดีย์หลวง-ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการการศึกษา). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วุฒิพงษ์ พันทิวา. (2563). *สภาพ ปัญหา และแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการการศึกษา). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศิวา ขุนชำนาญ. (2564). *การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการการศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ และศิลปศาสตร์: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สร้อยญา สิตะพงษ์. (2560). *การศึกษาสภาพการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการการศึกษา). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2567*. ชัยภูมิ: กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2567). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2567*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *พระราชบัญญัติการคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- อัจฉราภรณ์ ปรางโທ. (2561). *แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการการศึกษา). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อารีญา ก่อกุล. (2564). *แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประจำ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในจังหวัดลพบุรี*. (วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์:
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities.
Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607- 610.